

Overheid kan instroom asielzoekers niet sturen

Trouw do 04-02-99

Asielbeleid

David Pinto

Tal van belangrijke en indringende vragen zijn in het debat over het asielbeleid aan de orde geweest. Van politieke, juridische en morele aard. Maar de meest essentiële vraag is door niemand gesteld: Wat is nu precies het probleem? Gaat het om geld? Werk? Geografische- of psychologische ruimtes?

Een tweede vraag die ik in de discussie mis: Hoe reëel is het om te verwachten dat de instroom van asielzoekers af te remmen is door welke maatregelen dan ook?

Dat lijkt me een utopie, gezien de rampen, de plaatselijke oorlogen, de onderdrukkingen, de vervolgingen en de intolerantie van religieuze, etnische en politieke minderheden. Een nog belangrijkere factor van betekenis voor deze voortgaande stijging is het steeds groter wordende verschil in welvaart tussen de rijke en de arme landen. In 1960 was de welvaart in twintig procent in de wereld 21 keer hoger dan in de resterende tachtig procent. In 1980 was dat 43 keer en in 1995 zelfs 55 keer, meldt het ontwikkelingsprogramma van de Verenigde Naties (Report 1998). Vaak gaat de combinatie arm-en-onveilig land samen. De ontwikkeling van communicatie en transport zorgen ervoor dat steeds meer mensen de geschetste welvaartverschillen vernemen en ontlopen. Daarom is opvang in eigen regio, waar de meeste getroffen ook worden opgevangen, geen echt alternatief. De eigen regio overbrugt het grote verschil in welvaart geenszins. Mijn verwachting is dat de stijging van het aantal asielzoekers zal doorgaan.

Er wordt steeds slechts in termen

van problematiek gesproken als het gaat om asielzoekers, terwijl het in de regel om goed opgeleide, ondernemingsgezinde mensen gaat uit een behoorlijke sociale klasse. Anderzijds dragen zij positief bij aan de vergrijzing en ontgroening. Ook economisch leveren asielzoekers een positieve bijdrage.

Discussianten zijn vaak autochtone Nederlanders. Omdat zij noch de ervaring van migranten noch die van asielzoekers in dit land kennen, denken, voelen en praten zij louter op een nuchtere, rationele en afstandelijke wijze over dit onderwerp: terwijl dat onderwerp juist emotie raakt en oproept.

De frustratie bij de discussie over het asielbeleid wordt niet door ontwikkelingen van buiten beïnvloed, de externe factoren zijn duidelijk en helder in kaart te brengen. Neen, het zijn de interne factoren, hoe wijzelf met de discussie omgaan die een behoorlijke oplossing in de weg staan.

Prof. dr. David Pinto is directeur Intercultureel Instituut Amsterdam en hoogleraar **Interculturele Communicatie aan de UvA**

Stellingen

Wind mee is wind tegen als je de andere kant op wilt.

J. Enting, Universiteit Utrecht

De computer levert zowel de oplossing van vele problemen als ook vele schijnbaar onoplosbare problemen.

R. de Vruh, Universiteit van Leiden

In ultimatum is licht voedsel onverteerbaar.

E.M. Sipkema, Universiteit Groningen